Kuuromykkäin Lehti.

N:o 4. Huhtikuulla 1903. 8:s vuosik.

Tilaushinta: 1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat: *I. Savolainen.* *K. Reponen.*

Kristuksen tulemisesta [1]).

Tarkatkaamme mitä meille Pyhässä Raamatussa on ilmoitettu Kristuksen tulemisesta. Me voimme siten varmasti tietää seuraavat kohdat.

1. Herra on tuleva.

Kun Jeesus oli lähtenyt pois opetuslasten tyköä taivaaseen, näkivät he vieressänsä kaksi enkeliä. Nämät enkelit ilmoittivat heille varmoilla sanoilla: **Tämä Jeesus, joka teiltä otettiin ylös taivaaseen, on niin tuleva, kuin te näitte hänen taivaaseen menevänkin.** Näkyväisenä on Jeesus siis vastedes tuleva takaisin taivaasta maan päälle. Tämä oli apostoleille varma asia. Tätä he usein muistivat. Tästä Jeesuksen tulemisesta on kirjoitettu noin sata kertaa Uudessa Testamentissa. Ilmestyskirjan viimeisessä luvussa on kolmasti taivaallisen Vapahtajan sanat: **Katso, minä tulen nopeasti; minä tulen pian; niin minä tulen pian. Amen.** Ja tämä Uuden Testamen-

[1]). Kirjoitettu pastori J. Kilburn'in raamatunselityksen johdolla.

tin viimeinen luku päättyy uskovaisten rukoukseen: **Niin tule, Herra Jeesus!**

2. Herra on tuleva kunniassa.

Mattheuksen 16 luvussa 27 v. luemme Jeesuksen omat sanat: **Ihmisen poika on tuleva Isänsä kunniassa enkeleinsä kanssa.** Ylimäiselle papille Jeesus lausui: **Tästedes pitää teidän näkemän Ihmisen Pojan istuvan voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.**

Kun Jeesus syntyi pienenä lapsena Betlehemissä, eivät ihmiset tietäneet, että Jumalan Poika oli tullut heidän tykönsä maan päälle. Hän tuli silloin ihmisten tietämättä, halpana ihmislapsena. Toisen kerran Jeesus on ilmestyvä kunniassa, niin että kaikki ihmiset näkevät Hänet. **Sillä niinkuin salama lähtee idästä ja näkyy länteen saakka, niin on ihmisen Pojan tulemus oleva. Silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat ja näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.** (Jeesuksen sanat Matt. 24 l. 27, 30.) Silloin jumalattomatkin näkevät Hänet, jota he ovat halveksineet, ja jonka armollisen kutsumisen he ovat hyljänneet.

Kun Jeesus oli syntynyt, ilmestyi yksi Herran enkeli paimenille, ja he peljästyivät suuresti, Samoin olemme lukeneet muissakin paikoissa Raamatussa, että uskovaiset ihmiset suuresti pelkäsivät, kun Jumala joskus lähetti yhden enkelin heidän tykönsä. Enkeli ilmaisee Jumalan pyhyyttä ja voimaa; sentähden syntinen ihminen peljästyy nähdessään sen. Mikä onkaan täyttävä ihmisten sydämet, kun he näkevät kaikki pyhät enkelit tulevan taivaasta Jeesuksen hanssa! Jo ihmissuvun alkuajasta on säilynyt ennustus: **Katso, Herra tulee monen tuhannen pyhäinsä kanssa.** (Juud. 1, 19.)

3. Ei kukaan tiedä, milloinka Jeesus tulee.

Valvokaa, sillä ette tiedä päivää ettekä hatkeä, jona ihmisen Poika tulee. — Olkaa valmiit, sillä millä hetkellä ette luulekaan, tulee Ihmisen Poika. Näin kehoitti Vapahtaja opetuslapsiansa odottamaan Häntä ja elämään uskollisina palvelijoina, jotka aina tekevät, mitä heidän herransa on käskenyt. Ja Hän sanoo, että herra tullessansa panee sellaisen palvelijan kaiken omaisuudensa yli. Mutta paha palvelija saa silloin kovan rangaistuksen herraltansa. Matteuksen evankeliumin 24:ssä ja 25:ssä luvussa voimme lukea, miten Jeesus monen vertauksen kautta opetti näistä tulevista asioista. Näitä asioita me emme milloinkaan saisi unhottaa, ja kuitenkin me harvoin oikein ajattelemme niitä. — Jeesus voi tulla vasta pitkän ajan perästä, mutta Hän voi tulla aivan pian. Me emme milloinkaan voi tietää, ettei Jeesus ole silloin tuleva, sillä me emme yhtään tiedä, milloinka Hän tulee. Hän on itse kehoittanut meitä olemaan valmiit vastaanottamaan Häntä. Jumala yksin voi valmistaa meidät siihen, mutta meidän tulee kätkeä Jeesuksen sanoja ja käskyjä, niin että pyydämme totella niitä. Koettakaamme Jumalan avulla kätkeä sydämeen ne Jeesuksen vakavat varoitussanat, jotka ovat kirjoitetut Markuksen evankeliumin 13 luvussa 33—37 v.

4. Kun Jeesus tulee, ottaa Hän omansa tykönsä Isänsä huoneeseen.

Ei Hän unohda yhtäkään ihmistä, joka uskossa on ottanut vastaan Hänet, ja jolle Hän on antanut voiman tulla Jumalan lapseksi. Jos me nyt otamme Hänet vastaan Herranamme totellaksemme Häntä, niin Hän toisessa elämässä ottaa vastaan meidät veljinänsä. Herra Jeesus on itse sanonut: **Jokainen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, hänet myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä.** (Luukk. 12: 8.)

Viimeisenä iltana ennen kuolemaansa ristillä lohdutti Jeesus opetuslapsiansa ja sanoi heille: **Minun isäni huoneessa on monta asuinsijaa; minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka minä menen pois valmistamaan teille sijaa, niin minä tulen jälleen ja otan teidät tyköni; että missä minä olen, siellä pitää myös teidän oleman.** (Joh. ev. 14 l. 2, 3 v.)

Näin Herra Kristus puhui tulemisestansa ja opetuslapsistansa.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Orimattilasta Maaliskuulla 1903.

Rakkaat Sisaret ja Veljet!

Tässä illan hiljaisuudessa lähestyn minä teitä kaikkia! — Talven tuimuus on taas kohta voitettu luontoon saapuu kevät. Milloinka koittaa kuuromykille kevät, että nimittäin kaikki tulisivat osalliseksi

konlu sivistyksestä. Paljon on korpien takana kuuromykkä raukkoja, jotka eivät edes tiedä että Jesus on heidänkin velkansa sovittanut ristillä, heidän korvansa kun ovat kiinni. Kuulevat eivät voi heitä auttaa vaikka tahtoisivat. Meidän kuuromykkäin velvollisuus olisi auttaa heitä myöskin kohdastamme. vaikka meillä itselläki useammalla on vähän voimaa. — Mutta hyvä työ jos pienkin hellä sana suo iloa ja rauhaa elämään ne luo.

Miksi minä kirjoitan koulua käymättömistä sisaristani ja veljistäni, sillä tunnen monia kuuromykkiä jotka ovat käyneet pari jopa kolmekin vuotta kuuromykkäkoulua, ja kumminkin ei heitä voi eroittaa koulua käymättömistä kuuromykistä, niin perin pohjin ovat he unohtaneet koulussa saadun opetuksen kuin eivät ole jälkeen kouluajan kartuttaneet eli oikeammin säilyttäneet koulutietojansa, niin he ovat nopiasti menneet takaperin. Nämät ovat surullisia havaantoja.

Tässä tarvitsisi paljon innostunneita voimia, ja aineellista kannatusta jos mielisi auttaa asiaa. Siitä ei mielestäni asia suurestikaan parane että kerran vuodessa kiertää ympäri lääniä, jossa tilaisuudessa kuuromykkäin kanssa tulee pari päivää seurustelluksi. Olisi saatava jonkinlaisia kertauskursseja jotka kestäisi vähintään pari kuukautta. Uskonnon opetukselle olisi annettava pääpaino. Asuen maaseudulla tiedän miten yksitoikkoista ja ikävää on kuuromykkä raukan elämä, jolla ei ole lähiseuduilla toista k. m. kumppaniksi, ja joka ei voi hankkia kirjoista huvi-

tusta. Tästä useinkin on seuraus, että huonot huvitukset tulevat kuuromykälle mielesiksi — — —.

Parempiosaisen kuuromykän velvollisuus on auttaa heikompia kanssakärsiviään. Jos et voi muuta tehdä onnettoman auttamiseksi, niin voit edes rukoilla. Kerran koittaa päivä jolloin kuuromykkäin kieli aukenee kahleistansa. Suokoon Jumala että niitä olisi hyvin paljon, jotka laulaisivat kiitos laulun Kuninkaallemme korkeuden maassa. Monet kuuromykät ovat täällä myrskyjen maassa saaneet usein kärsiä köyhyyttä ja pilkkaa. Mutta kerran se on loppuva. — Lähetän lopuksi sydämmellisen tervehdykseni kaikille kuuromykille ja heidän ystävillensä ja auttajillensa.

Sisarenne
Hulda Hakala.

II.

Pietarissa 3 p. Maalisk. 1903.

Hyvät tämän lehden lukijat!

Tässä lähetän yhteisen kirjeen monelle koulutoverelleni, sillä ei ole minulla aikaa kirjoittaa jokaiselle, jotka ovat minulle kirjoittaneet kirjeitä. Kiitän sydämmellisesti niistä, jotka olen saanut hyvin ilolla vastaanottaa. Muun muuassa niissä kysyttiin, mitä teen kotona? Tähän vastaan, että kotini tarvitsee minua avuksi, välistä ompelen vieraille ja välistä omaisille eli itsellemme. Olen ollut terveenä ja hyvinvoipa, josta kiitos taivaan ja maan Luojalle!

Aika kuluu kulumistaan, se kuluu nopeasti ja pian tulee kevät, sillä lumi joka päivä sulaa, ja sataa vettä. Myöskin on ollut monta päivää leuto ilma, ja toisinaan on ollut kaunis ilma muutamia päiviä. Se on jotenkin aikaisin, hämmästyn, että talvi oli niin lyhyt, että ei ole ollut monta päivää pakkasia, vaan muutamia päiviä. Sentähden kun olen ollut ahkerassa työssä, etten paljo ole huomannut enkä ajatellut, monta kuukautta vielä kestää ennenkuin kevät tulee. Siis tiedämme, että vuoden ajat ovat hyvin vaihtelevaisia. Luultavasti Suomessa ei vielä ole kevät niinkuin nyt täällä, sillä se on pohjoisempana kuin tämä. Täällä olen ainoa suomalainen k. mykkä, joka lähetän täältä muille terveisiä tämän lehden kautta Suomeen, vieläpä tietojakin.

Viime Marraskuun alussa kävin katsomassa Suomalaisen kirkkokoulun salissa pikku näyttelyä, joka pidettiin varattoman kuuromykkä nuorukaisen hyväksi, nimeltä Susi. Siinä oli monenlaisia piirustuksia, maalauksia monivärisiä ja isoja muutamia muotokuvia valokuvien mukaan piirustettuja. Kun olin siellä, niin näin, että oli jo myyty muutamia piirustuksia niistä.

Sitten eräänä sunnuntai-iltana, ehkä samassa kuussa äitini ja minä kävimme siellä konsertissa. Siellä laulettiin ja pidettiin puheita. Vähän ajan perästä äitini huomasi ja näki, että oli siellä istumassa eräs kuuromykkä nainen, joka viittasi sormimerkillä toisen kuulevan naisen kanssa. Silloin äitini nykäsi minua ja näytti sen paikan, missä k. m. istui. Silloin näin, että hän oli kuuromykkä, ja katselin häntä tar-

kemmin, ja silloin tiesin varmasti, että hän oli hyvin tuttu monelle k. mykälle Helsingissä. Sillä olin nähnyt hänen muotokuvansa Helsingissä nimeltä Lagergren. En tohtinut enkä uskaltanut mennä heti hänen luokseen, vaan istuin vielä odottamaan sopivaa aikaa. Sitten tuli väliaika ja silloin rohkeni äitini mennä ja minä tulin perästä, ja minä tervehdin kuuromykkää ja viittasin, että olen kuuromykkä. Hän kysyi olenko täällä ainoa suomalainen k. m. Viittasin hänelle että niin olen. Kerroin hänelle koulunkäynnistäni ja näyttelystä Helsingissä y. m. Hän tiesi, että Helsingissä oli ollut k. m. käsitöiden näyttely. Oli kyllä hauskaa, sillä ymmärsimme toinen toisemme, ei ollut yhtään erilaisuutta välillämme. Vaikka oli paljo ihmisiä katsomassa meitä, emme mitään välittäneet. Istuimme vierekkäin niinkauan että konsertti loppui. Pyysin häneltä osoitettansa, mutta ei antanut, en minäkään voinut antaa osoitettani, sillä meillä ei ollut mukana kyniä eikä papereita, jotta voisimme kirjoittaa osoitteemme. Sitten emme enää tavanneet toisiamme. Hän ja hänen emäntänsä, jonka kanssa puhuttelin suullisesti, sanoivat, että rouva kuuromykkä ei kauan viivy täällä, sillä hänellä on vaikea olla täällä, vaan hän aikoo muuttaa pois sukulaisten luo. Olen nähnyt viime syksynä 3 nuorukaista k. mykkää, ensimmäinen on venäläinen kirjansitoja, toinen puolalainen lasitehtaan työmies ja kolmas virolainen viilari, nämät ovat käyneet samaa venäläistä k. m. koulua täällä. He ovat nähneet minut ja tietävät, että olen suomalainen k. m.

Vielä sanon, paljoa kiitoksia kirjeitten edestä.

Minulla vielä on muuta kirjoittamista, mutta jos ei mahtuisi pieneen k. m. lehteen. Toisen kerran kirjoitan. Terveisiä pietarilaisilta.

Fanny.

III.

Kurikasta.

Rakkaat Kuuromykkä lehden lukiat.

Nyt otan kynän käteeni ja piirrän kaikille kuuromykkäin lehden lukioille. Saan ilmoittaa että minä olen ollut hyvin terveenä ja voinut hyvin josta kiitos Jumalalle. Minä muistan Jumalaa joka päivä ja rakastan poikaansa Jeesusta Kristusta, josta luemme että me rukoilemme sinua (Jumalaa) rakkaan poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka syntymä juhlaa vietimme jouluna kun hän on syntynyt tänne maan päälle meidän tähtemme.

He ikävöivät ja rukoilivat Jumalaa ja hän kuuli heitä ja lähetti heille vapahtajan joka on hyvä ja joka tietää kaikki ja näkee kaikki meidän sydämmemme ajatukset ja ikävöimisen.

Minulla on hauska lukea Kuuromykkäin lehteä ja minä tilaan vielä kuurom. lehden. Minä olen kotoisin Kurikan pitäjästä. Minä en ole syntynyt kuuromykäksi. Tulin vasta 10 eli 12 vuotiaana jo muistan vielä kun kuulin kuinka linnut lauloivat ja ihmiset puhuivat, mutta sitte tulin kuuromykäksi ja minulla oli kovasti ikävä kun en voinut kuulla mitä ihmiset puhuivat.

Minun isäni ja äitini eivät elä enää vaan ovat kuolleet. Isäni kuoli v. 1892 ja äitini v. 1899. He olivat hyviä minulle ja minun on ollut hyvin ikävä heitä. Minulla on 1 veli ja 7 sisarta ja 2 sisaristani on kuollut.

Sitte minä olin koulussa Kaarle Vesterlundin johdolla. Hän kirjoitti minulle kysymyksiä Jumalasta ja opetti minua kirjoittamaan vastauksia. Sitte kävimme provastin tykönä ja hän kirjoitti minulle kysymyksiä ja minä kirjoitin vastaukset ja pääsin sitte Herran Ehtoolliselle, jossa kävin monta vuotta sitte olin 4 vuotta pois ehtoolliselta. Sitte tuli mykkäinkoulu tänne Kurikkaan, oli ensi Korpelas neiti Liisi Elfvingin johdolla ja sitte kun Kurikkaan tehtiin mykkäinkoulu niin sitte kävin siellä jossa opettajana oli, neiti Liisi Elfving ja meidän provasti Söderman ja neiti Tyyne Söderman. Siellä oli hyvin hauska olla siellä oli 14 kuuromykkää. Siellä oli myöskin Hilda Niemistö Isosta Kyröstä jota minun on ollut hyvin ikävä, hän oli hyvä lukemaan mutta hänen jalkansa oli huono ettei päässyt oikein kävelemään, pyydän sanoa terveisiä hänelle, jos hän huomaa tämän kirjeeni kuuromykkäin lehdestä.

Minä toivon kaikesta sydämmestäni terveyttä kuuromykkä lehden lukioille ja kaikille k. m. ystäville ja toivon heidän kaikki Jumalan halttuun ja että taivaassa saamme nähdä toisemme, josta josta raamatussa luemme: että siellä rammat hyppäävät niinkuin peurat ja mykkäin kieli pakahtuu kiitokseen.

Liisu Mäniylä.

Raittiudesta!

Taasen raittiudesta ihmettelee moni kuuromykkä, kun näkee otsakirjoituksen. »Raittiudesta» on jo usein ennenkin ollut kirjoituksia Kuuromykkäin lehdessä. Jos ainoastansa ne, jotka eivät jätä juoppoutta yksin siitä lähtevät seuraukset kantaisivat itse, niin

Pieni eläinten ystävä.

olisi se toki lohduttavampaa. Mutta jos esimerkiksi perheen Isäntä juopottelee, niin siitä koituu kurjuutta ja kärsimyksiä, ensinnä hänelle itselleen ja vaimollensa ja lapsillensa. Ja vielä josta ei kaupungeissa asuvat kuuromykät paljon tiedä, täytyy siitä enin kärsiä

isännän uskollinen palvelia, sen nimi on hevonen. Ensinnä täytyy hevosen kärsiä monen monia lyöntejä, joita ei Isäntä raittiina ollessansa milloinkaan ajattelisi antaa. Toiseksi isäntä juovuksissa ollessansa tahtoo hevoistansa juoksemaan, mitä sen kavioista lähtee, siitä on seurauksena että hevonen vaahtoaa eli hikoontuu, ja sitten voi isäntä jättää hänen tuntikausiksi 30 asteen pakkaseenkin. Mitä kaikkea viattomat luontokappaleet silloin saavat kärsiä tietää yksin Kaikkivaltias, jonka silmä aina valvoo, jonka korva aina kuulee. Luontokappaleen huokaus nousee silloin raskaana kanteena Kaikkivaltiaan istuimen eteen. Välttäkää ensimmäistä lasia. Viini on kauniin punoittavaa ja huokiasti menee ales mutta lopulta se puree kun käärme. Ehdoton raittius on ainoa pelastuksen keino, sitten säilyy terveys, kunnia ja työkyky ja iloinen tyytyväinen mieli. Noudattakaat ehdotonta raittiutta. Orimattila 19⁷/₁03 *Hulda Hakala.*

Kukkaisista.

Aina kun lähestyy kevät, ja ilma lämpenee niin ruoho nousee maasta, ja lehdet puhkeavat puihin. Istuttakaa silloin kukkia lähelle asuntoanne, ja kastelkaa ja hoitakaa niitä, niin sitten kun kesä kuluu saatte niistä paljon iloa, ja huvia. Nähdessänsä kauniita kukkasia lämpenee ihmisen sydän, ja hän kääntää ajatuksensa hetkiseksi katoovasta katoomattomaan. Eivät ulos istutetut kukkaiset kumminkaan ole pitkä iällisiä. Sillä jo ensimmäinen halla yö kaatoa hennoimmat ja toiset halla yöt ryöstävät loput-

kin. Mutta eihän mikään ole ijäti pysyvää täällä katoovaisuuden maassa. Itse ihminenkin on kun ruoho, hän kukoistaa niinkun kukkainen kedolla. Kun tuuli käy sen päällitse, niin ei hän kestä enään, eikä sen siaa kukaan tunne. Pienimmätkin kukkaiset ovat kauniita todistuksia Luojan viisaudesta. Monella kukkaisella on niin suloinen tuoksu ja kaunis loistava puku. Ei kuningas Salamokaan kaikessa kunniassaan ollut niin vaatetettu kuin yksi pieni kukka, jota usein ajattelemattomasti poljetaan jalkain alle. *Hulda Hakala.*

Matteuksen evankeliumin 14 luku 22-33 v [1]).

Tästä luvusta olemme lukeneet siitä, kuinka Vapahtaja erämaassa ruokki suuret ihmisjoukot. Lukekaamme nyt siitä seuraava kertomus ja ajatelkaamme sitä.

V. 22, 23. **Ja kohta vaati Jeesus opetuslapsiansa haahteen astumaan ja menemään hänen edellänsä toiselle reunalla, niin kauvan kuin Hän olisi laskenut kansan tyköänsä. Ja kun Hän oli laskenut kansan, astui Hän yksinänsä vuorelle rukoilemaan. Ja kun ehtoo joutui, oli Hän siellä yksinänsä.**

Jeesus käski opetuslastensa lähteä veneellä järven yli toiselle rannalle. Hän ei lähtenyt heidän kanssansa. Hänen ympärillänsä oli vielä paljo ihmi-

[1]) Tämä selitys on kirjoitettu pastori J. Kilburn'in raamatunselityksen johdolla.

siä silloin. Kun nämä ihmiset olivat menneet pois Hänen tyköänsä, meni Jeesus yksinänsä ylös vuorelle. Siellä Hän rukoili Isäänsä. Iltaan asti Hän oli siellä rukoilemassa. Me emme voi tietää, mitä Jeesus silloin rukouksessa puhui Jumalalle. Me voimme kuitenkin ymmärtää, että Hänen rukouksensa oli pyhä ja oikea rukous. — Rukoileminen on hyvin tärkeä asia meillekin. Saisimme puhua Jumalalle rukouksessa kaikesta. Ei meidän pitäisi koettaa tehdä mitään hyvää, ell'emme ensin puhu siitä Jumalalle. Ei mikään työ menesty oikealla tavalla, jos ei ihminen siihen saa siunausta Jumalalta. Monet kerrat me ajattelemme, että meillä ei ole aikaa rukoilla, koska meillä on niin paljon työtä. Luther ymmärsi paremmin tämän asian. Hänellä oli tapana sanoa: minun pitää paljon rukoilla, sillä minulla on paljon työtä tehtävänä. Hän tiesi, ett'ei ihminen voi oikein tehdä työtä, jos ei hän pyydä Jumalalta voimaa ja siunausta työhön. Niin suuresti siunasikin Jumala Lutherin työtä, että hän opettajana sai olla hyödyksi tuhansille ihmissieluille.

V. 24. **Mutta haaksi** (-vene) **oli jo keskellä merta ja ahdistettiin aalloilta, sillä oli vastatuuli.**

Sill' aikaa kun Jeesus viipyi vuorella rukoilemassa, ehtivät hänen opetuslapsensa jo keskelle järveä. Monet heistä olivat tottuneet olemaan järvellä ja hoitamaan veneensä, sillä he olivat ennen olleet kalastajia. Nyt heidän matkansa järven yli kuitenkin oli vaikea, sillä oli kova vastatuuli, niin että vene vaikeasti pääsi eteenpäin kulkemaan. Luimme tämän kertomuksen alussa, että Jeesus itse oli käskenyt heidän lähteä tälle matkalle. Voimme tästä ymmärtää, että vaikeudet ja vaivat eivät todista, ettei Jumala tahtoisi antaa työn menestyä. Meidän tulee Jumalan avulla käyttää voimiamme, kun työ käy meille vaikeaksi tahi elämämme muuten on raskas. Ei kenenkään tarvitse jättää työtänsä eikä lähteä paikastansa pois sentähden, että hänellä siinä on paljo vaikeuksia ja vastuksia. Kun opetuslapset soutivat vastatuulessa Genetsaretin järvellä, niin Herra Jeesus kyllä tiesi, että myrsky ajoi aallot heidän venettään vastaan. He eivät nähneet Häntä, mutta Hän kyllä tiesi, missä he olivat. Samoin näkymätön Vapahtajamme nytkin tietää kaikki meidän vaikeutemme, hätämme ja kiusauksemme. (Jatk.)

Pieniä tietoja.

— **Tietoja kuuromykistä.** Siiri Helen kävi Tampereella kansakoulun käsityökursseissa ja keittokoulussa. Hän käy parhaallaan Tampereen kutomakoulussa kuulevain keralla. J. H. Lejman aikoo perustaa Tampereella jalkineliikkeen. Oskar Lattu on ollut työssä Tampereen kivennäisvesitehtaassa, mutta talvella työnpuutteen tähden täytyi erota siitä. Sitten hän oli työssä sahalaitoksessa, josta samoin täytyi erota työn puutteen tähden. Nyt on hän ruvennut ajuriksi Tampereella. — Eräs Kinos niminen mies joka joulun aikana sairauden tähden tuli kuuroksi ja lääkärin vakuutuksen mukaan ainaiseksi, pyysi herra G. Attilaa opettamaan itseään puhumaan sormilla. Herra Attila on häntä ilmaiseksi opettanut 1 $^1/_2$ tuntia päivässä.

— **Kirjeenvaihtoa.** Aina Tennberg Eurajoki. Kirjeenne koetamme sovittaa ensi eli toukokuun numeroon. A. Hellström: Lähetämme mainitsemillenne kuuromykille Kuuromykkäin lehdet.

Ilmoitus.

Turun kuuromykkäinkoulussa pidetään jatkokursseja puhuvia Kuuromykkiä varten. Ne aljetaan toukokuun 11 p. ja kestävät saman kuun 21 p. asti, jona päivänä Helatuorstaina on saarna ja Herran Ehtoollisella käyminen.

Kesäkuun 4 p. kokoontukoot tänne Turkuun kuuromykkäinkoululle ne kuuromykät, jotka ovat saaneet opetusta kirjoituskouluissa. Heidän kanssaan luetaan pari päivää. Jumalanpalvelus ja Herran Ehtoollisella käyminen on kesäkuun 7 p.

Kesäkuun 8 p. kokoontukoot kuuromykät Tammelan kirkonkylään, jossa pidetään koulua ja Herran Ehteollisella käyminen on keskiviikkona 10 p. kesäkuuta.

Perjantaina kesäkuun 12 p. on Jumalanpalvelus Tampereella ja sunnuntaina 14 p. kesäkuuta Helsingissä.

Mahdollista voin vielä pitää koulua Karjan pitäjässä. Mutta en siitä vielä voi varmasti päättää.

Vast'edes myös ilmoitan milloinka lähden Vaasaan, Poriin ja mahdollista Ristiinaan, ehkä heinäkuussa.

A. Eliel Nordman.

Vihityt:

Karl Fredrik Flink. Turku.

Olga Kristiina Lundgrén. Mynämäki.

Sisältö: Kristuksen tulemisesta. — Kirjeitä kuuromykiltä I, II ja III. — Raittiudesta. — Kukkaisista. — Matteuksen evankeliumin 14 luku 22—33 v. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

Mikkelissä, O. B. Blomfeltin kirjapainossa 1903.